

THƠ TÔI ...

Thơ tôi, tôi viết về sông núi
Bằng những ưu tư của cõi lòng
Bằng nỗi đau thương, bằng hận tủi
Và bằng ước nguyện với chờ mong

*

Cảm ơn người đọc thơ tôi nhé
Đọc tiếng thơ buồn nếu thấy đau
Xin để lòng rung cùng ngân lệ
Của quê hương cao ngất u sầu

*

Quê hương nước Việt, quê ta đó
Nhưng có còn của ta nữa không?
Nếu vẫn quê ta, sao Tàu cộng
Ngang nhiên chà đạp giống dân Hồng ?!

*

Quê hương nước Việt sao Tàu lộng
Cúi mặt, đặng im, chẳng nói gì ?
Dân đuổi cộng Tàu thì đảng cấm
Tù dân, dựng tội, bắt dân đi ...?

*

Quê hương nước Việt sao dân Việt
Đảng cướp, đảng thu cả đất - nhà
Nhưng để Tàu xây làng dựng phố
Giang sơn nước Việt hóa Trung Hoa ?!

*

Quê hương nước Việt sao dân Việt
Bị đảng coi như kiến với sâu ?
Đảng đánh, đảng tù và đảng giết
Xun xoe, đảng lại lạy quân Tàu ???

*

Đấy, thơ tôi thế, đau vì thế
Tôi viết những gì tôi nghĩ thôi
Viết để giải lòng người tị nạn
Thương quê, hồn đảng một bên trời

*

Tiền đây, nhắm đảng đôi dòng nhé
Đảng sẽ tan tành bởi lý do
Dân Việt phục hưng sông núi Việt
Lăng Hồ thành bụi, đảng thành tro !

Ngô Minh Hằng

www.vietnamvanhien.net